

1976 OKT 29

MAGYAR NEMZET

244

5

Budapest a televízióban

Színes, izgalmas műsornak ígérkezett a tévéforum a fővárosról. Akad bőven kérdeznivaló, s a legilletékesebbek, a fővárosi tanács vezetői vállalkoztak a válaszadásra. Körvonalakban kivethető volt, mi minden érdeklő napjainkban a budapestieket, annak ellenére, hogy a beérkezett több mint 1700 kérdésnek csupán a töredéke hangozhatott el a műsoridőben.

A fővárosi lakos kíváncsi „kulisszatitkokra” is, döntések előzményeire, esetleges vitákra, arra, miképpen születik egy jó intézkedés, meg arra, miképpen sikerül néha közös erővel rossz döntéseket hozni. Miképpen lehetséges például, hogy egy iskola tatarozása azért késik, valószínűleg még évekig — pedig nem akármilyen állapotban van —, mert a városrendező, tervező és kivitelező nem tud megegyezni? S miért nem tudunk megszabadulni attól a gyakorlattól, hogy a műszakilag már átvett bölcsődék, óvodák, üzletek berendezése és üzembe helyezése sokáig tart? Túl hosszú ideje építjük már a Soroksári utat, jegezte meg az egyik tanácsi vezető önkritikusan, elismerve, hogy az előkészítést, szanalást zökkenőmentesebbé tehetnék volna. Az új beruházásoknál a gyors építés feltételeinek biztosítása ezután is kulcskérdés. Hogyan akarják elérni ezt ott is, ahol eddig még nem sikerült?

Ebben a vonatkozásban kaphattunk volna többet is. A fővárosi lakos azonban így is sok információval gazdagodhatott. Megnyugodhatott abban, hogy a mostani öt év alatt úgyszólván minden területen jelentős előrelépés várható, hiszen majdnem kétszerannyi pénzből gazdálkodhat a főváros, mint az előző tervidőszakban. A gondok mértékét is jelzik ezek az adatok. Negyvenkétfélmilliárd forint jut lakásépítésre, 16 milliárd tatarozásra, 320—350 ezer ember költözhet új otthonba, ha ehhez hozzászámítjuk a lakáscsereket is, akkor a fővárosiak egyötöde változtathat lakást. Száznegyvenezer a lakásigénylő, 18 900 családban két gyermeket, 3400-ban három vagy még több gyermeket nevelnek. A főváros vezetői 1980 végéig az ő lakásgondjukat is szeretnék megoldani.

Az óvodás korúak 90 százalékát helyezhetik majd el óvodában, 6500 bölcsődei férőhely épül — még mindig nem elég —, százezer gyermek napközis ellátásáról gondoskodnak majd. Az általános iskolások 49 százaléka jár most napközibe, ez az arány 57 százalékra emelkedhet akkor. Százhusz új ABC-áruház gazdagítja majd a kereskedelmi háló-

zatot, köztük az ország legnagyobb szolgáltató központja az Őrs vezér téren. Elkészül a 12 ezer személyes sportcsarnok.

A főváros jelenéhez, jövőjéhez tartozik a közlekedés javítása is. Elégé nagy lemaradást kell behoznunk. Nemcsak a metrót kell tovább építeni, hanem felszíni csomópontok, a városba vezető főútvonalak is korszerűsítésre, rendezésre várnak, mert most már ott tartunk, hogy néhanapján egy órát is vesztegelnek a járművek, amíg a főváros határából bejuthatnak.

Folytathatnánk még sokáig, hol építenek új művelődési házat, mikor kap városi gázt egy erzsébeti kerületre, miképpen sikerül egyensúlyba hozni a főváros munkaerőmértékét? Mennyiségi és minőségi változásokról bőven beszámolhatunk. A mostani tervidőszakban az egyik legfontosabb törekvés, hogy csökkenjen az ellátásbeli különbség a főváros kerületei között, peremvidékeink, az egykori községek jobban közelítsenek a többihez.

Sok szó esett arról, hogy kétszerannyi szociális otthoni férőhely várja a későbbiekben az idős, magányos fővárosi lakosokat, mint most. Öt év alatt 3700 új kórházi ágyat nyer a főváros, megépül a Dél-pesti Kórház, a napokban adják át az Országos Kardiológiai Intézetet. Még mindig téma a rossz kenyér, de már nem az egész fővárosban. A rekonstrukció nyomán jobb kenyér készül a Százados úti gyárban is. A Petneházy utcában új kenyérgyárat építenek, ez látia majd el a XIII. és IV. kerületeket.

Meglehetősen rövid választ hallottunk azonban arra a régi kérdésre, miért olyan egyhangúak új lakótelepeink? Aligha elég a házigyári kötöttségekre hivatkozni. Érdemes lenne elgondolkozni azon, miért épülnek változatosabb lakótelepek vidéken? Elismerjük, nagyon nehéz nemcsak a manak, hanem a jövőnek is építeni, szépen és olcsón. Mégis, úgy véljük, erre kell törekedni.

A főváros fejlesztése kiemelt feladat marad ezután is, kormány szinten is. A közeljövőben külön megtárgyalják az ötéves lakásépítési tervet. Pénzben ki sem fejezhető, jelentős segítséget kapott a főváros a tömegszervezetektől, a népfronttól, üzemeiktől, intézményektől, a fővárosi lakosoktól is. Aligha túlozunk, amikor úgy véljük, még többet várhatnak, kaphatnak tőlük. Talán a nyílt várospolitika gyakorlatában is akad még tartalék.

Tóth Erzsébet